

Gad vide

Mens jeg går gennem skoven

Funderer jeg over

Hvad mon den

"mere end menneskelige verden" tænker lige nu?

Hvor menneske-samfundet er "lukket ned" – "lukket inde" – "lukket af"

Mens Coronaen trives og udfolder sig dygtigt.

Gad vide... hvad

Kastanietræet der står med blanke knopper tænker?

Eller musvågen der kredser over lysningen?

Tranerne der søger en opvind at krydse Øresund på,

Uglen der pusler i kassen,

Skvalderkålen der frisk og grøn er poppet op af jorden,

Bukken med de bastede horn

der kigger nysgerrigt på mig fra Tujaskovens mørke,

Vinden der rasler i de stadig nøgne grene,

Hvad tænker de mon lige nu?

Hvor menneskene kæmper og har sendt sig selv til tælling.

Gad vide om de mon tænker:

Åh hvor er det synd

For Jer, menneskedyr

Og sender os støtte og god bedring?

Eller tænker de mon:

HA! Så kan I lære det!

At være så kække og tro I EJER jorden/havet/undergrunden!

Og kan købe alt for penge.

Møver Jer ind alle steder, hærger, sviner og opdyrker!

Er så mange – alt for mange af samme slags?

Og hvor er det typisk arrogant af mig at tro

At den "mere end menneskelige verden" tænker

Bare fordi det er en kapacitet jeg selv forlader mig på.

Så jeg prøver lige igen

Sætter mig i morgenlyset under et egetræ i kanten af skoven

Mærker forårssolen der blidt varmer mit ansigt

Dufter til skovbunden – som ikke længere lugter af vinter og råd
Men af kompost, af liv, af grøde – og hvor grønne spirer titter op alle vegne,
Musikken fra fuglene så gennemtrængende at det kan føles i hjertet.
Og mit tænkende menneskesind bliver ærbødigt stille
En stilhed der giver plads til at lytte og mærke
Som om noget i dag er det samme som i går!
Som om noget jeg ejer aldrig forgår!
Jeg tror de griner derinde og klasker på lår!
Mens de inderligt håber at vi snart forstår;
Tålmodighed siger de,
Alt er som det er,
Tilfældigt og ikke
Afhængigt af hvordan du ser,
Og spørgsmålet mest af alt handler om
Hvad har vi at LÆRE?
Hvordan kan vi VÆRE?
Så egentlig tror jeg bare de gør som de plejer
Naturens væsner,
De lurker på temperaturen og lyset
Og forsøger at gætte om det er nu eller
Om lidt de skal rykke – på redebygning, kurmageri og vækst
De gør som de plejer
Lytter og mærker,
Prøver og håber,
Tager det som kommer,
Lever og dør i et naturligt kredsløb
En naturlig balance.
Fordi liv ikke er en pligt
Eller en ret
Men en gave – uden garanti eller returret
Gad vide
Om vi kunne lære noget af dem?